

Amsterdam
Sinfonietta
Candida Thompson

CHANNEL CLASSICS

CCS97119

tchaikovsky
Serenade
arensky
chamber Symphony

Candida Thompson

Candida Thompson studied with the renowned pedagogue David Takeno at the Guildhall School of Music and Drama in London, where she obtained her soloist diploma with distinction. She continued her studies at the Banff Centre for the Arts in Canada. Subsequently she won various prizes at competitions, including the International Jeunesses Musicales in Belgrade. Candida has appeared as a soloist with various orchestras in Europe, the United States and Asia, including the Moscow Chamber Orchestra, Wiener Symphoniker, Tokyo Symphony Orchestra, English String Orchestra, Amsterdam Sinfonietta and the Netherlands Radio Chamber Philharmonic. Candida is a passionate chamber musician. She has performed with musicians including Isaac Stern, Bruno Guiranna, Isabelle Faust, Janine Jansen, Emmanuel Tjeknavorian and Harriet Krijgh. She founded the Hamlet Piano Trio together with the cellist Xenia Jancovic and pianist Paolo Giacometti, performing together in the Netherlands, United States, Switzerland, the United Kingdom and Spain. Candida has regularly been invited to perform at the Kuhmo Festival in Finland and La

Musica in the United States, as well as at the Utrecht Chamber Music Festival, the Ernen Chamber Music Festival in Switzerland and Harriet & Friends in Feistritz. From an early age Candida was already leading chamber orchestras in Scandinavia, Spain, the Netherlands and Great Britain. When leading an orchestra or ensemble, she highly values the individual input of all the orchestra members. Her musical approach elicits maximum involvement and total dedication from the musicians. Under her leadership Amsterdam Sinfonietta has recorded more than fifteen CDs to date. The very first 'Verdi Tchaikovsky' recording was immediately voted 'Editor's Choice' by the leading music magazine *Gramophone*. They also wrote a great review for the latest CD entitled 'Bartók Brahms', released in late 2018: 'The performance is indisputably strong, as one might expect from this ensemble. Form and emotion are scrupulously balanced throughout and counterpoint is pristine in its clarity.' The Dutch music magazine *Luister* gave the CD a 10/10 score and called it 'the best recording of these pieces in a while, and maybe ever.' Candida plays on a Guarneri del Gesù violin.

Amsterdam Sinfonietta

Amsterdam Sinfonietta was founded in 1988, with Lev Markiz as its first artistic director. Candida Thompson has been the orchestra's concertmaster since 1995, as well as its artistic director since 2003. The ensemble regularly makes international tours and has visited Europe, China, South America and Australia. It has appeared at major venues such as the Barbican Hall in London, Cité de la Musique in Paris, the National Centre of Performing Arts in Beijing, Teatro Colon in Buenos Aires and the Konzerthaus in Vienna. The ensemble comprises 22 string players who perform under the leadership of Candida Thompson. This approach to music-making without a conductor is what distinguishes the group from 'regular' chamber orchestras. It calls for a very high degree of involvement from all the musicians. The repertoire covers a variety of styles, from baroque repertoire to contemporary works. Alongside performances of mainstream repertoire, the orchestra frequently champions unjustly neglected and new works. Amsterdam Sinfonietta has recently premièred compositions by Jörg Widmann, Thomas Larcher, John Zorn, Anna Thorvaldsdóttir, Sofia Gubaidulina, Mathilde Wantenaar, Tigran Mansurian, Kate Moore, Michel van der Aa and Sally Beamish. The ensemble has gained a reputation for creating highly innovative programmes; its trademark versatility earned it the prestigious

Dutch classical music prize De Ovatie [The Ovation] in 2013. It presents original and compelling combinations of works, initiates surprising collaborations and embraces groundbreaking concepts involving video art, dance or theatre. Amsterdam Sinfonietta has worked with a host of internationally renowned musicians, such as Thomas Hampson, Vilde Frang, Eva Maria Westbroek, Claron McFadden, Nicolas Altstaedt, Janine Jansen, Martin Fröst, Patricia Kopatchinskaja, Steven Isserlis, Isabelle Faust, Alexander Melnikov, Sol Gabetta, Thomas Oliemans, Rufus Wainwright and Marc-André Hamelin. Amsterdam Sinfonietta's educational *KleuterSinfonietta* performances are enjoyed by thousands of young children in the Netherlands each year. It also organises the Sinfonietta *Strijkersdagen* [Sinfonietta String Players Days], giving young musicians the opportunity to participate in workshops and perform in public in specially formed string orchestras. Within the past decade Amsterdam Sinfonietta has produced an impressive array of CDs under Candida Thompson's leadership, in collaboration with the Channel Classics label. These include *The Argentinian Album* (2014), *Schubert String Quintet* (2015), *Tides of Life* (2017) and *Bartók Brahms* (2018). The orchestra has also recorded CDs for labels such as ECM, Sony Classical and Deutsche Grammophon.

Russian connection

Ever since Amsterdam Sinfonietta was established, Russian music has occupied a prominent place in our repertoire. Our first artistic director, the Russian Lev Markiz, introduced works by composers including not only Shostakovich, Stravinsky and Tchaikovsky but also Denisov, Schnittke, Silvestrov and Goebaidulina. Markiz was previously concertmaster of the Moscow Chamber Orchestra, in which capacity he played many premieres under the baton of Rudolf Barshai. With Amsterdam Sinfonietta he went on to give many West European and world premieres of music by Russian composers, including works hardly known in the West. Russia has not only produced exceptional musicians, but also a wonderful and substantial repertoire for string orchestra and string quartet. Tchaikovsky's Serenade was performed at the very first concert given by Amsterdam Sinfonietta, and Arensky's Variations were soon to follow. This music is so astonishingly beautiful, and at the same time so devilishly difficult, that it never ceases to challenge the performer. It is fascinating to hear the two pieces together, since they have much in common. I am also delighted to present Arensky's entire Second String Quartet here in an arrangement for string orchestra. This version by the composer and by Marijn van Prooijen does full justice to the rich colours of the score. This work really can't be played often enough.

Candida Thompson, artistic director

Serenade

'To my surprise I have composed a serenade for string orchestra, in four movements. Whether it's because it's my latest work, or because it's not at all bad, I am greatly attached to this serenade', Pyotr Il'yich Tchaikovsky wrote in a letter shortly after its completion. What began with rough sketches for a new symphony ended in the Serenade for string orchestra. In letters to his brother Modest, the composer tells of its great success in Europe and the USA. Performances were not infrequently received

with standing ovations, sometimes straight after the first movement, while some audiences called for the waltz to be played again. The work has remained on the music stands ever since. Tchaikovsky had a predilection for string instruments. He wrote three quartets, and later a famous and intense string sextet entitled 'Souvenir de Florence'. The manner in which he employs the strings in his symphonies is both very precise and highly developed. The Serenade opus 48 for strings is unique in the romantic repertoire. While

his contemporaries were often occupied in widening the horizons of the symphony orchestra, Tchaikovsky focused here on a string ensemble, writing 'from inner compulsion' rather than in response to a commission or whatever. His choice for a string serenade was also a homage to W.A. Mozart, who wrote many himself. But while those of Mozart are light and simple, Tchaikovsky went much further, employing a complex web of motivic relationships, turbulent harmonic progressions, and a generally much more intense and virtuosic approach than the classical composers. The dramatic chorale-like introduction is unforgettable, and makes even more impression when it returns at the close of the work. The emotional depths of the slow *Elegy* also go beyond the parameters of the average serenade. In terms of content the work would appear to stand between a string quartet and a symphony. In the Finale Tchaikovsky incorporates two Russian folk songs, the first in the slow andante opening, the second to drive along the sparkling Allegro con spirito. When the composer quotes the opening chorale again at the end, one senses an astonishing relationship between its solemn mood and the light-footed folk tunes.

In memoriam

Arensky composed his three-movement Second String Quartet in memory of his friend

Tchaikovsky. Unlike traditional quartets, he wrote for one violin, a viola and two cellos, thus creating much darker tone colours. After the world premiere, a Moscow critic acclaimed the work but suggested that the composer would do it more justice by reworking it for string orchestra. Upon the request of his publisher, Arensky first rewrote it for the traditional quartet formation and later arranged the middle movement for string orchestra, giving it the title *Variations on a theme by Tchaikovsky*. The latter version was published, but the original manuscript disappeared under mysterious circumstances, and it remained unknown whether Arensky also adapted the first and third movements for string orchestra or had the intention to do so. More than a century later, Amsterdam Sinfonietta commissioned the double bass player and arranger Marijn van Prooijen to transcribe the first and last movements, enabling the entire quartet to be performed for the first time as a 'chamber symphony' for string orchestra.

For the quartet's solemn and tragic opening Arensky made use of a Russian Orthodox psalm chant, which dominates the entire moderato and reappears at the close of the following movement as a liturgical lament. There is a certain relationship between the stately chorale in Tchaikovsky's Serenade and the chant in this quartet. And like Tchaikovsky, Arensky also has the opening

theme return later. The second movement is based on Tchaikovsky's song 'The Crown of Roses' (opus 54). The theme is followed by seven virtuosic variations in which all sorts of string techniques are employed to great effect. In the introduction to the Finale Arensky once more evokes a sonorous mood of commemoration, now quoting material from a Russian requiem. In a subsequent eruption, Arensky expresses his

homage to his deceased friend. His main motif, derived from a folk hymn traditionally associated with coronation scenes of the Tsar dynasty, was also used by Beethoven in his String Quartet opus 59 no. 2 and by Musorgsky in his opera Boris Godunov. In the closing lines, Arensky employs this jubilant coronation hymn to ornament a cantus firmus based on the requiem motif. Long live Tchaikovsky!

Willem de Bordes

Translation: Stephen Taylor

Russische connectie

Sinds de oprichting van Amsterdam Sinfonietta speelt Russische muziek een grote rol in ons repertoire. De eerste artistiek leider Lev Markiz was een Rus en introduceerde de muziek van componisten als Sjostakovitsj, Stravinski en Tsjaikovski maar ook die van Denisov, Schnittke, Silvestrov en Goebaidulina bij het ensemble. Markiz was voorheen concertmeester van het kamerorkest van Moskou. Daar heeft hij veel premières gespeeld onder de baton van Rudolf Barshai. Met Amsterdam Sinfonietta voerde hij later West-Europese of wereldpremières uit van Russische componisten. Het was muziek die men nog nauwelijks kende.

Niet alleen heeft Rusland uitzonderlijke musici voortgebracht, de Russische muziek voor strijkorkesten en strijkkwartetten is omvangrijk en heel erg prachtig. De Serenade van Tsjaikovski werd bij het allereerste concert van Amsterdam Sinfonietta gespeeld, Arenski's Variaties volgden niet veel later. Deze muziek is zo verbluffend mooi en tegelijk zo verduveld lastig dat het nooit verveelt om die te bestuderen en spelen. Het is boeiend om deze twee werken naast elkaar te horen want er bestaan veel overeenkomsten. Ik ben er trots op dat we voor het eerst Arenski's hele tweede strijkkwartet presenteren in een arrangement voor strijkorkest. In deze versie van de componist én van Marijn van Prooijen komt de kleurenpracht van de partituur volledig tot zijn recht. Dit werk kan naar mijn idee niet niet vaak genoeg gespeeld worden.

Candida Thompson, artistiek leider

Serenade

'Tot mijn verbazing heb ik een serenade voor strijkorkest geschreven, in vier delen. Of het nou is omdat het mijn nieuwste werk is of omdat het bepaald geen slecht werk is, ik houd enorm van deze serenade', schreef de componist in een brief kort na voltooiing. Wat begon met ruwe schetsen voor een nieuwe symfonie eindigde in een Serenade voor strijkorkest. In brieven aan zijn broer Modest beschrijft Piotr Iljitsj Tsjaikovski het grote succes dat de Serenade in Europa en

de Verenigde Staten oogstte. Uitvoeringen werden niet zelden beantwoord met staande ovaties, soms al na het eerste deel. Ook kwam het voor dat het publiek schreeuwde om herhaling van de wals uit de serenade. Dit werk verdween nooit meer van de lessenaars. Tsjaikovski had een voorliefde voor strijkinstrumenten. Hij schreef drie strijkkwartetten en zou later nog een beroemd en doorwrocht strijksextet 'Souvenir de Florence' afleveren. De manier waarop de componist het strijkers-instrumentarium inzet in zijn symfonieën is

heel precies en ver ontwikkeld. De Serenade opus 48 voor strijkers is in het romantische repertoire een unicum. Waar tijdgenoten van Tsjaikovski de horisonten van het symfonie-orkest vaak uitbreidden schreef Tsjaikovski nu voor een strijkorkest. Tsjaikovski schreef het werk 'uit innerlijke drang' en zonder duidelijke aanleiding of opdracht. Met zijn keuze voor een serenade voor strijkorkest bracht hij hommage aan W.A. Mozart, die zelf vele serenades schreef. Maar waar Mozarts serenades luchtig en eenvoudig zijn, ging Tsjaikovski veel verder. Hij schreef een serenade met een complex web van motivische verwantschappen, turbulente harmonische opeenvolgingen en hij benutte het strijkorkest veel intenser en virtuozier dan de klassieken. De dramatische koraalinleiding is onvergetelijk en maakt des te meer indruk als de componist die aan het eind van het werk laat terugkeren. Ook de emotionele diepten van het langzame deel *Elegie* ontstijgen een doorsnee serenade. Deze serenade lijkt inhoudelijk gezien in te staan tussen een strijkkwartet en een symfonie. In de Finale van de Serenade verwerkt de componist twee Russische volksliederen. Het eerste klinkt in het langzame openings-andante, het tweede vormt de motor voor het vurige Allegro con spirito. Als Tsjaikovski aan het eind van dit deel het openingskoraal citeert valt opeens een verbluffende verwantschap op tussen dit plechtige koraal en de lichtvoetige volksthema's.

In memoriam

Arenski schreef zijn tweede strijkkwartet in drie delen ter nagedachtenis aan zijn vriend Tsjaikovski. De componist week in dit kwartet af van de traditionele strijkkwartetbezetting en schreef het voor viool, altviool en twee cello's. Deze combinatie van instrumenten kleurt veel donkerder dan de traditionele kwartetbezetting. Na de wereldpremière verscheen er in Moskou een recensie waar het werk werd geprezen maar de schrijver ook de suggestie deed dat het werk beter tot zijn recht zou kunnen komen als de componist het werk voor strijkorkest zou bewerken. Arenski schreef zijn kwartet op verzoek van zijn uitgever eerst om voor de traditionele kwartetbezetting en bewerkte later het middendeel voor strijkorkest; Variaties op een thema van Tsjaikovski. Deze strijkorkest-bewerking verscheen in druk maar het originele handschrift verdween op raadselachtige wijze. Of Arenski de twee hoekdelen ook heeft bewerkt voor strijkorkest of daartoe het plan had, bleef onbekend. Ruim een eeuw later gaf Amsterdam Sinfonietta de contrabassist en arrangeur Marijn van Prooijen de opdracht de tweehoekdelen alsnog voor strijkorkest te bewerken zodat voor het eerst het hele kwartet als een 'kamersinfonie' met strijkorkest uitgevoerd kon worden. Voor de plechtige en treurige opening van dit kwartet maakte Arenski gebruik van een Russisch-Orthodoxe psalmmelodie. Deze melodie

overheerst het hele moderato deel maar verschijnt ook nog aan het eind van het volgende deel als een liturgisch lamento.

Er is een zekere verwantschap tussen het plechtige koraal van de serenade van Tsjaikovski en de psalmmelodie van dit kwartet.

En net als bij Tsjaikovski laat Arenski het openingsthema later in het kwartet terugkomen. Het tweede deel is gebaseerd op een thema uit een lied opus 54 van Tsjaikovski getiteld 'Legende; Christus in zijn tuin'. Nadat het thema is gespeeld volgen zeven virtueuze variaties waarbij diverse strijktechnieken worden ingezet met maximale effecten.

Bij de inleiding van de Finale trekt Arenski

weer een sonore sfeer op van herdenking. Dit keer citeert de componist de muziek van een Russische dodenmis. Op deze trage inleiding volgt een onverwachte ontlading waarmee Arenski zijn overleden vriend eert. Als hoofdmotief gebruikt hij een volkshymne die traditioneel werd geassocieerd met kroningsscenes uit de Tsarendynastie. Beethoven verwerkte deze hymne ook in zijn strijkkwartet opus 59 nr. 2 en Moessorgski in zijn opera Boris Godoenov. In de slotregels combineert Arenski het dodenmismotief als cantus firmus met deze jubelende kroningshymne als versiering. Leve Tsjaikovski!

Willem de Bordes

Russische Verbindung

Seit der Gründung der Amsterdam Sinfonietta nimmt die russische Musik in unserem Repertoire eine wichtige Stellung ein. Lev Markiz, unser erste künstlerischer Leiter, war Russe und machte das Ensemble mit Musik von Schostakowitsch, Strawinski und Tschaikowski, aber auch von Denissow, Schnittke, Sylwestrow und Gubaidulina bekannt. Zuvor war Markiz dem Moskauer Kammerorchesters als Konzertmeister verbunden und spielte dort zahlreiche Uraufführungen unter der Leitung von Rudolf Barschai. Als Dirigent der Amsterdam Sinfonietta leitete er zahlreiche westeuropäische Erstaufführungen oder Uraufführungen russischer Komponisten – Musik, die zu dieser Zeit im Westen kaum bekannt war.

Russland hat nicht nur außergewöhnliche Streicher hervorgebracht, es gibt auch ein sehr umfangreiches und schönes Repertoire an russischer Musik für Streichorchester und Streichquartett. Gleich beim ersten Konzert der Amsterdam Sinfonietta stand Tschaikowskis *Streicherserenade* auf dem Programm, Arenskis *Variationen* folgten wenig später. Diese Musik ist so überwältigend schön und gleichzeitig so unglaublich anspruchsvoll, dass es nie langweilig wird, sie zu proben und zu spielen. Diese beiden Werke nebeneinander zu hören, ist etwas Besonderes, denn sie haben viele Gemeinsamkeiten. Außerdem freue ich mich, hier erstmals Arenskis komplettes *Zweites Streichquartett* in der Bearbeitung für Streichorchester präsentieren zu können. In der Fassung von Arenski und Marijn van Prooijen kommt die Farbigkeit der Partitur voll zur Geltung. Meiner Meinung nach kann dieses Werk nicht oft genug gespielt werden.

Candida Thompson, künstlerische Leitung

Serenade

„Zu meiner eigenen Überraschung schrieb ich eine viersätzig Serenade für Streichorchester. Sei es, dass sie mein jüngstes Werk oder durchaus nicht schlecht gelungen ist – ich liebe diese Serenade sehr“, schrieb der Komponist kurz nach Fertigstellung in einem Brief. Was mit groben Skizzen zu einer neuen Sinfonie begann, endete mit einer Serenade für Streichorchester. In Briefen an seinen Bruder Modest beschrieb

Pjotr Iljitsch Tschaikowski den großen Erfolg des Werks in Europa und den Vereinigten Staaten: Die Zuhörer feierten es oft mit stehenden Ovationen, manchmal schon nach dem ersten Satz. Es kam auch vor, dass das Publikum nach einer Wiederholung des Walzers rief. Seitdem ist das Werk nicht mehr aus dem klassischen Repertoire wegzudenken. Tschaikowski liebte die Streichinstrumente. Er schrieb nicht nur drei Streichquartette und

später sein berühmtes und ausgefeiltes Streichsextett *Souvenir de Florence*, auch die Art und Weise, wie er in seinen Sinfonien Streichinstrumente einsetzt, ist gekonnt und durchdacht. Die *Serenade für Streicher* op. 48 ist im romantischen Repertoire beipielllos. Während Tschaikowskis Zeitgenossen das Sinfonieorchester häufig erweiterten, schrieb Tschaikowski nun für ein Streicher, „aus innerem Drang“ und ohne äußeren Anlass oder Auftrag. Die Besetzung ist außerdem eine Huldigung an W.A. Mozart, der zahlreiche Serenaden schrieb. Wo die Serenaden des Klassikers leichtfüßig und heiter wirken, ging Tschaikowski jedoch einen Schritt weiter: Er schuf ein komplexes Geflecht aus aufeinander bezogenen Motiven mit ausdrucksvollen Harmonien und schöpfte virtuos die klanglichen Möglichkeiten des Streichorchesters aus. Zu Beginn der Serenade steht ein Choral, dessen Dramatik sich noch steigert, wenn der Komponist ihn am Ende des Werkes noch einmal aufgreift. Die emotionale Tiefe des langsamen Satzes (*Élégie*) geht weit über eine durchschnittliche Serenade hinaus, und inhaltlich scheint das Werk eher zwischen einem Streichquartett und einer Symphonie zu stehen. Im Finale greift der Komponist zwei russische Volkslieder auf. Das erste erklingt im einleitenden Andante, das zweite ist die treibende Kraft in dem feurigen Allegro con spirito. Wenn Tschaikowski am Ende dieses Satzes den Eröffnungschoral zitiert, entsteht

eine erstaunliche Verwandtschaft zwischen dem feierlichen Choral und den leichtfüßigen Volksthemen.

In memoriam

Arenski schuf sein dreisätziges *Zweites Streichquartett* in Erinnerung an seinen Freund Tschaikowski. Der Komponist wich dabei von der traditionellen Besetzung ab und schrieb es für Violine, Viola und zwei Celli. Diese Kombination wirkt wesentlich dunkler als die traditionelle Quartettbesetzung. Nach der Uraufführung in Moskau lobte ein Rezensent das Werk, meinte jedoch auch, dass es besser zur Geltung käme, wenn der Komponist es für Streichorchester bearbeiten würde. Auf Wunsch seines Verlegers bearbeitete Arenski sein Werk zunächst für traditionelle Quartettbesetzung und arrangierte später den Mittelsatz – Variationen über ein Thema von Tschaikowski – für Streichorchester. Die Streichorchesterversion dieses Satzes erschien im Druck, doch die ursprüngliche Handschrift verschwand auf mysteriöse Weise. Ob Arenski auch die beiden Ecksätze für Streichorchester bearbeitete oder dies vorhatte, ist daher bis heute unbekannt. Mehr als ein Jahrhundert später beauftragte die Amsterdam Sinfonietta den Kontrabassisten und Arrangeur Marijn van Prooijen, die beiden Ecksätze für Streichorchester zu bearbeiten, sodass erstmals das gesamte Quartett als „Kammersinfonie“ mit Streichorchester aufgeführt werden konnte.

Für die feierliche und melancholische Eröffnung dieses Quartetts verwendete Arenski eine russisch-orthodoxe Psalmenmelodie, die den gesamten Moderatosatz dominiert und auch als liturgisches Klagelied am Ende des nächsten Satzes erklingt. Es besteht eine gewisse Ähnlichkeit zwischen dem feierlichen Choral in Tschaikowskis Serenade und der Psalmenmelodie dieses Quartetts. Wie Tschaikowski greift auch Arenski das Eröffnungsthema später im Quartett wieder auf. Der zweite Satz basiert auf einem Thema aus einem Lied op. 54 von Tschaikowski mit dem Titel *Legende – Christus als Kind im Garten*. Nach der Vorstellung des Themas folgen sieben Variationen, in denen virtuose Strichtechniken

mit maximaler Wirkung zum Einsatz kommen. In der sonoren Einleitung des Finales schafft Arenski wieder eine Atmosphäre des Gedenkens. Diesmal zitiert der Komponist eine russische Totenmesse. Auf die langsame Einleitung folgt eine unerwartete Entladung, mit der Arenski seinen verstorbenen Freund ehrt. Das Hauptmotiv ist eine Volkshymne, die traditionell mit Krönungsszenen aus der Zarenzeit assoziiert wird. Auch Beethoven griff dieses Lied in seinem Streichquartett op. 59 Nr. 2 auf und Mussorgski in seiner Oper *Boris Godunow*. Am Schluss kombiniert Arenski das Motiv der Totenmesse als Cantus firmus mit dem jubelnden Krönungslied. Es lebe Tschaikowski!

Willem de Bordes

Übersetzung: Anne Habermann

Discography

Amsterdam Sinfonietta

Candida Thompson, artistic director, violin

CCS 37518 Bartók, Brahms

(...) With Sinfonietta Amsterdam, Bartok's Divertimento is the musical translation of the composer's deeply worrying state of mind at the moment when he wrote the piece. The Brahms Quintet played in a full string orchestra version is not easy going either. Candida Thompson's team sharpens the contrasts between cheerful and dark thoughts, between melancholy and irony. Technically, the playing is first rate. Pizzicato
5 stars

CCS 38917 Tides of Life: Songs by Brahms, Barber, Wolf, Schubert with Thomas Hampson, baritone

CCS 36215 Schubert String Quintet Amsterdam Sinfonietta soloists

CCS 33014 The Argentinian Album: Piazzolla, Ginastera & Golijov *(...) Thompson dispatches the solo part [of Piazzolla] with commendable swing, leading the ensemble with aplomb. The main event here, undeniable, is Ginastera's Concerto for strings (...) The Amsterdam Sinfonietta's account is splendidly prepared and executed (...) Gramophone*

CCS 34313 Shostakovich, Weinberg

CCS 32213 Britten with James Gilchrist, tenor Jasper de Waal, horn

CCS 31511 The Mahler Album

(...) Thank Candida Thompson and her exceptionally musical team. Sonics are state-of-the-art in all formats, as we have come to expect from this label. A project like this, not so well executed, easily could have sounded gimmicky, but this is a pleasure from first note to last. Classics Today 10/10

CCS 30411 Brahms, Schönberg

CCS 24409 The Bohemian Album: Dvorák, Haas & Schulhoff

CCS 26007 Shostakovich

CCS 23005 Beethoven & Walton

CCS 21504 Tchaikovsky & Verdi

For more reviews, cd's and downloads:
www.channelclassics.com

Amsterdam

Sinfonietta

Tchaikovsky

First violin

*Candida Thompson, artistic
director*

Nicoline van Santen

Karen Segal

Sarah Kapustin

Ingrid van Dingstee

Peter Weimar

Second violin

Jacobien Rozemond

Diet Tilanus

Inki Varga

Casper Donker

Frances Thé

Floor le Coultre

Viola

Daniel Bard

Hannah Strijbos

Ernst Grapperhaus

Anne-Bartje Fontein

Els Goossens

Cello

Kaori Yamagami

Örs Köszeghy

Michiel Weidner

Mladen Miloradovic

Double bass

Ying Lai Green

Servaas Jessen

Arensky

First violin

*Candida Thompson, artistic
director*

Ingrid van Dingstee

Arnieke Ehrlich

Karen Segal

Nicoline van Santen

Floor le Coultre

Second violin

Jacobien Rozemond

Frances Thé

Petra Griffioen

Inki Varga

Diet Tilanus

Saskia Otto

Viola

Tomoko Akasaka

Anna den Herder

Els Goossens

Ernst Grapperhaus

Anne-Bartje Fontein

Cello

Kaori Yamagami

Örs Köszeghy

Antonios Pratsinakis

Ketevan Roinishvili

Double bass

Szymon Marciniak

Servaas Jessen

Production	Channel Classics Records
Producer	Willem de Bordes
Recording engineer, editing, mastering	Jared Sacks
Cover design	Studio Dumbar
Photos booklet	Marco Borggreve
Liner notes	Willem de Bordes
Translations	Stephen Taylor, Anne Habermann
Recording location	Stadsgehoorzaal Leiden, The Netherlands
Recording dates	Tchaikovsky: 19 October 2014 Arensky: 18 & 19 October 2015

Technical information

Microphones	Brüel & Kjær 4006, Schoeps
Digital converter	DSD 64 / Grimm Audio Pyramix Workstation/Merging Technologies
Speakers	Audiolab, Holland
Amplifiers	Van Medevoort, Holland
Cables	Van den Hul*
Mixing board	Rens Heijnis, custom design

Mastering Room

Speakers	Grimm LS1
Cable*	Van den Hul

*exclusive use of Van den Hul 3T cables

Amsterdam Sinfonietta

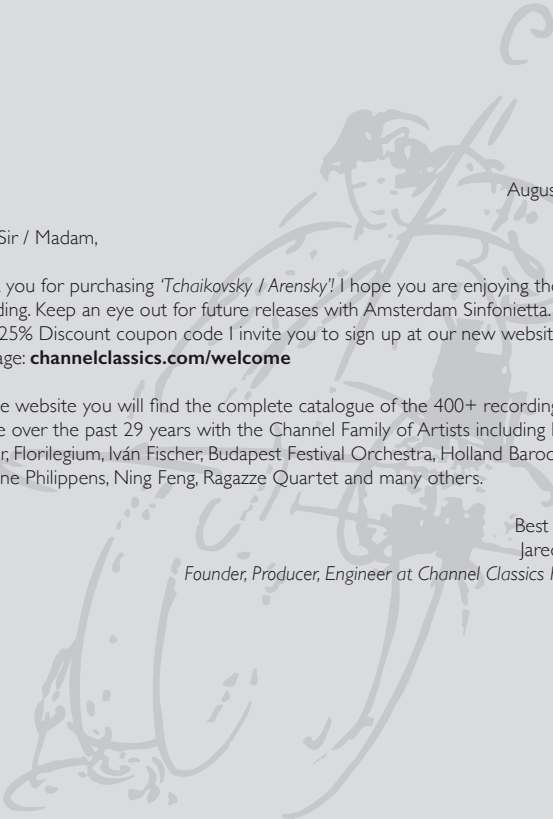
Pyotr Ilyich Tchaikovsky (1840-1893)
Serenade for Strings opus 48 in C major

1	Pezzo in forma di Sonatina.
Andante non troppo - Allegro moderato	9.22
2	Valse. Moderato - Tempo di Valse	3.51
3	Élégie. Larghetto elegiaco	8.51
4	Finale (Tema russo). Andante -
Allegro con spirito	7.22

Anton Stepanovich Arensky (1861-1906)
Chamber Symphony opus 35 in a minor
In memory of P.I. Tchaikovsky
(after string quartet no. 2)

5	Moderato	10.33
6	Theme, variations and coda	11.45
7	Finale: Andante sostenuto –
Allegro moderato	4.28
Total time		57.10

Amsterdam Sinfonietta
Piet Heinkade 5
1019 BR Amsterdam
tel +31 20 52 70 770
info@sinfonietta.nl
www.sinfonietta.nl

August 2019

Dear Sir / Madam,

Thank you for purchasing *Tchaikovsky / Arensky*! I hope you are enjoying the recording. Keep an eye out for future releases with Amsterdam Sinfonietta. For a 25% Discount coupon code I invite you to sign up at our new website via this page: **channelclassics.com/welcome**

On the website you will find the complete catalogue of the 400+ recordings that I made over the past 29 years with the Channel Family of Artists including Rachel Podger, Florilegium, Iván Fischer, Budapest Festival Orchestra, Holland Baroque, Rosanne Philippens, Ning Feng, Ragazze Quartet and many others.

Best wishes,
Jared Sacks

Founder, Producer, Engineer at Channel Classics Records

